

jogosított — mindkét cseretárgy együttes értéke szolgálna a törvény ellenére az ingatlan átruházási illeték kiszabásának alapjául, ha pedig csak az egyik község jogosított, ez a jogosított község szedne be annyi illetéket, amennyi a két községet együtt illetné meg, tehát a felekkel szemben nem érvényesülne az a ténykörülmeny, hogy csak az egyik község jogosított ingatlan átruházási illeték kiszabására és beszedésére.

Az öröklési illeték fizetésére a szerző fél köteles és közös birtoklás esetén az örökösársat terhelő egyetemlegesség csak akkor és annyiban érvényesíthető, amikor és amennyiben az illeték az elsősorban kötelezettől be nem hajtható. (Közigazgatási Bíróság 1660. számú elvi jelentőségű határozata.) Igaz ugyan, hogy a panaszolt határozatban felhívott törvényszakas 3. bekezdése egyetemleges felelősséget állapít meg arra az esetre, ha két vagy több személy jut közösen valamely dolog birtokába, de emellett ugyanennek a törvényszakasnak 1. bekezdése azt is kimondja, hogy az öröklési és ezzel kapcsolatos ingatlan vagyónátruházási illeték fizetésére a szerző fél köteles. Ezt a két rendelkezést egybevetve és figyelemmel az öröklési illeték kiszabásának alapjára és külésának megállapítására vonatkozó, a törvény 85. és 87. §-aiban foglalt rendelkezéseknek az értelme lényegileg egyezik az 1883:XLIV. t.-c. 95. §-ának azzal a rendelkezésével, amely szerint az adók és illetékekre az egyetemlegesség csak akkor és annyiban követelhető, amikor és amennyiben a tartozás az elsősorban kötelezettől be nem hajtható.

Az illetékért felelős kezés az elsősorban fizetésre kötelezett részére kézbesített fizetési meghagyás ellen fellebbezéssel élhet. (Közigazgatási Bíróság 23.589/1926. P. szám.) Igaz ugyan, hogy a bélyeghiány miatt felvett lelet alapján az illeték csupán F. I. terhére iratott elő és a fizetési meghagyás is neki kézbesítettett, de viszont a panaszost, aki a megleletezett fellebbezést F. I. nevében és képviselőjében a hatóságnál benyújtotta, az illetékszabályok 94. §-ának 3. pontja értelmében a benyújtott fellebbezés után járó illetékért kétségtelenül kezesség terheli, ennél fogva mint az illetékszabályok szerint fennálló kötelezettség alapján kétségtelenül érdekelt fél jogosítottnak tekintendő arra, hogy az illeték kivetéséről az ügyfélnek kézbesített fizetési meghagyásból értesülve, a kivetett és sérelmesnek tartott illeték ellen — a fizetési meghagyás kézbesítésétől kezdődőleg nyitva álló jogorvoslati határidő alatt — a saját személyében fellebbezéssel éljen. Az ettől való elzárás a kezességgel tartozókra nézve lehetetlenné tenné az azonnal való védekezést a helytelenül és jogtalanul kivetett illetékek ellen, ami rájuk nézve hátrányokkal járhat.

Ennél fogva a panaszos által beadott fellebbezést tárgya-

lás nélkül visszautasító végzést hatályon kívül kellett helyezni és a fellebbezés érdemleges elbírálását el kellett rendelni.

A hatóság jóváhagyásához kötött jogügyletek után járó előzetes illetékfizetés határideje a hatósági jóváhagyásról szóló értesítés kézbesítését követő 15-ik nap. (Közigazgatási Bíróság 11.076/1928. szám.) Nem lehetett a panasznak egészben helyet adni a megtámadott határozatban felhozott, de az alábbiakkal nem ellentétes okokból és különösen még azért sem, mert az 1923. évi XXXII. t.-c. végrehajtása tárgyában kiadott 1923. évi 117.303 számú rendelet első szakaszának utolsó bekezdése szerint a felfüggesztő feltételhez, tehát a hatósági jóváhagyáshoz vagy hozzájáruláshoz kötött jogügyletektől is, ha a hatósági jóváhagyás még az illeték kiszabása előtt bekövetkezik, az illeték fizetésére kötelezett fél köteles az előleges bérfizetést a jóváhagyás bekövetkezésétől számított 15 napon belül teljesíteni, ennek elmulasztása pedig az 1924. évi 5001. P. M. sz. rendelet 20. §-a értelmében 12%-os késedelmi kamat fizetésével jár. Minthogy azonban az ez irányban e helyről elrendelt bizonyítási eljárás során beszerzett adatok igazolása szerint, a kiszabás alapjául szolgáltat szerződéshez való hozzájárulásról szóló értesítés a panaszosok képviselőjének, dr. G. A. budapesti ügyvéd kezéhez 1926. évi május hó 18-án kézbesített, ki kellett mondani, hogy a panaszosok késedelmi kamatot csak az említett kézbesítés napját követő 15 nap elteltétől, tehát 1926. évi június hó 3-tól kötelesek fizetni.

A bekebelezett köztartozás telekkönyvi törlését kérő beadvány csak akkor bélyegmentes, ha azt a köztartozásért személyes vagy dologi adósként felelős személy adja be. (Közigazgatási Bíróság 4144/1927. szám.) A nem vitás tényállás szerint a panaszos banküzlet r. t. megtelevezett beadványa harmadik személyek ingatlanára bekebelezett zálogjoggal biztosított illeték fennállítására, illetőleg a zálogjog törlésére vonatkozik. Ilyen, az illetéktartozás telekkönyvi kitáblázását tárgyzó beadvány az illetéki díjjegyzék 14. tétele p) pontja szerint bélyegmentes, de csak akkor, ha azt az illetékért személyes vagy dologi adósként felelős személy adja be. Ezen a felelősségen kívül álló harmadik személyeknek, — mint amilyen a jelen esetben a panaszos, — a beadványaira a kedvezményként biztosított bélyegmentességet kiterjeszteni annál kevésbé lehet, mert a beadvány, a tervbe vett és a panaszos bank által nyújtandó jelzálogos kölcsön biztosítása által nyilván a panaszos bank érdekét szolgálja. A beadvány ezeknél fogva a 68.600/1924. P. M. számú rendelet 47. §-a 1. bekezdése értelmében 20.000 papirkorona illeték alá esik. A törlésre irányuló panasznak ennek folytán nem lehetett helyet adni.